

Arrest

nr. 217 022 van 18 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: - X
 - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 september 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA loco advocaat I. SIMONE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (A.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op 7 juni 1980 in Um Karabig. U studeerde Chinese talen aan de universiteit in Khartoem waarna u als vertaler begon te werken voor de militaire industrie in Soedan, eind 2009 voor het Safat bedrijf. In mei 2012 deed u mee aan een opleiding in China die 5 maanden duurde en na drie maanden werd er u gevraagd om naar Peking te gaan om er te tolken voor een delegatie van de Soedanese luchtmacht omdat hun gebruikelijke tolk niet aanwezig kon

zijn. U ging naar Peking waar u moest tolken tijdens een vergadering tussen de Soedanese luchtmacht en Chinese staatsbedrijven. De commandant van de Soedanese luchtmacht vroeg tijdens deze vergadering om chemische wapens. U vertaalde dit niet maar zei tegen de Soedanese commandant dat deze wapens volgens u internationaal verboden zijn en dat deze wapens veel zullen vernielen. U moest daarna de vergadering verlaten waarna u langs moest gaan bij de directeur van Safat die u ervan beschuldigde een mol te zijn. U werd daarna teruggestuurd naar Soedan op 5 augustus 2012 en kwam de volgende dag aan op de luchthaven van Khartoem. Toen u aankwam op de luchthaven werd u opgewacht door een persoon van het veiligheidsteam van Safat en een andere persoon. U moest met hen meegaan in een pick up wagen naar een kantoor, waarvan u denkt dat het aan de Soedanese veiligheidsdiensten toebehoorde. U werd er mishandeld en ondervraagd over met wie u samenwerkte. U bleef ongeveer 26 dagen opgesloten waarna u overgedragen werd aan het parket voor misdaden tegen de staat omdat u ervan beschuldigd werd een spion te zijn. U werd er opnieuw ondervraagd en na 8 dagen werd u vrijgelaten nadat uw nonkel zich garant stelde voor u. Uw dossier werd overgemaakt aan de rechtbank voor misdaden tegen de staat in Umdurman. U werd daarna nog verschillende keren opgeroepen door de Soedanese veiligheidsdiensten waarna u besloot te vertrekken uit Soedan. Op 26 november 2012 vertrok u naar Saoedi Arabië nadat u daar werk als vertaler gevonden had via uw schoonvader. In november 2017 werd u opgepakt bij uw werk en meegenomen door personen van wie u denkt dat ze lid waren van de Saoedische veiligheidsdiensten. U werd naar een kantoor gebracht waar ze u ondervroegen over uw leven in Soedan en Saoedi Arabië. U werd daarna 4 dagen lang opgesloten in een appartement en opnieuw ondervraagd. Op 21 november 2017 werd u opnieuw gebeld door de personen die u eerder oppakten en ondervroegen en werd u door hen opnieuw meegenomen naar de plaats waar ze u de vorige keer mee naartoe namen. U werd er opnieuw ondervraagd en er werd u gezegd dat u zich daarna wekelijks moest gaan aanmelden bij een politiekantoor. U ging zich twee keer aanmelden daar en toen u daar was werd er u door een soldaat verteld dat u waarschijnlijk terug naar Soedan zou gestuurd worden. U vertrok dan uit Saoedi Arabië op 16 januari 2018 met het vliegtuig naar België waar u dezelfde dag aankwam en er internationale bescherming aanvraag op 30 januari 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u gevraagd wat u precies zei over de wapens die gingen aangekocht werden. U verklaarde dat u gezegd zou hebben dat het wapens zijn die verboden zijn en dat er veel burgers geraakt door worden. U zei verder dat er geen problemen waren in Soedan in 2009, toen u begon te werken en dat de problemen pas begonnen na de afscheiding van Zuid Soedan waarna de problemen begonnen in (de staten) Blauwe Nijl en Zuid Kordofan waar er een bombardement op burgers plaatsvond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18). Er werd u toen gevraagd of u dan zei dat het Soedanese leger voor 2009 dergelijke wapens niet gebruikte, waarop u zei dat u dat niet zei maar dat **er geen problemen waren in Soedan toen u werd aangenomen**. Toen u er dan op gewezen werd dat de oorlog in Darfoer in 2003 begon, bevestigde u dit. Gevraagd waarom u dat toen zei op dat moment (tijdens de vergadering waar u moest vertalen), zei u dat u het zei omdat u toen op internet las over de bombardementen in Zuid Kordofan. U verklaarde verder dat de Chinese vliegtuigen die onderhouden werden door het bedrijf waarvoor u werkte gebruikt gingen worden om burgers te bombarderen, dat u op internet las over bombardementen en dat die er nog niet waren in 2009. U werd er toen op gewezen dat er daarvoor al bombardementen plaatsvonden op burgers in Darfoer en u zei daarop dat “het enige wat gebeurde de aankomst was van Khalil Ibrahim in Umdurman” maar dat de situatie in het algemeen kalm was voor 2011 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.19).*

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Soedanese leger tussen 1999 en 2011 op grote schaal burgerdoelwitten bombardeerde in Darfoer en daarbuiten.

Over uw verklaringen dat de situatie in Soedan voorafgaand aan 2011 in het algemeen kalm was en er geen bombardementen op burgers plaatsvonden toen, moet er dus opgemerkt worden dat deze tegengesproken worden door deze informatie.

Dat u dus in 2011 plots bezorgd zou geweest zijn dat de wapens die door uw werknemer werden aangekocht zouden ingezet worden tegen burgers is weinig geloofwaardig aangezien het Soedanese leger en de Soedanese autoriteiten al decennia lang burgerdoelwitten bombardeerde.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u opgepakt werd op de luchthaven van Khartoem nadat u teruggestuurd werd uit China. U zei dat u na 26 dagen opsluiting overgedragen werd aan het parket voor misdaden tegen de staat omdat men u ervan beschuldigde spion te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Toen er u, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd werd of er voorwaarden verbonden waren aan uw vrijlating in Soedan, zei u dat er geen voorwaarden waren, dat uw nonkel garant stond en dat er meerdere oproepingen waren. Gevraagd of er nog andere voorwaarden verbonden waren aan uw vrijlating, zei u dat het u verboden werd om de provincie Khartoem te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Er werd u dan gevraagd of men, gezien het u verboden werd om Khartoem te verlaten, uw paspoort niet inhield. U zei dat men uw paspoort in beslag nam toen u opgepakt werd op de luchthaven maar dat ze u uw paspoort teruggaven toen u vrijgelaten werd. Toen er u dan gevraagd werd of men u dan vrijliet, u zei dat u Soedan niet mocht verlaten en u tegelijkertijd uw paspoort teruggaf, zei u dan dat u "niet weet of ze u verboden om te reizen of niet", misschien dat ze u wel uw paspoort teruggaven maar u aan de luchthaven dan zouden verbieden om te reizen. U werd er dan op gewezen dat u zelf verklaard had dat men u gezegd had dat u de provincie Khartoem niet mocht verlaten waarop u zei dat u niet wou zeggen "het land niet verlaten" maar dat u Khartoem niet mocht verlaten. Aangezien u Khartoem niet mocht verlaten, betekent dit dat u ook Soedan niet mocht verlaten en toen u daarop gewezen werd, zei u dat u daarom uw gegevens liet aanpassen zodat u kon vertrekken. U zei verder dat het feit dat ze uw paspoort teruggaven niet betekent dat u mocht vertrekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Dat men u zou beschuldigd hebben van spionage en misdaden tegen de staat maar u dan wel laten vrijkomen op waarborg is al opmerkelijk. **Dat men u bij uw vrijlating zou gezegd hebben dat u de provincie Khartoem niet mocht verlaten maar u dan tegelijkertijd uw paspoort teruggaf is volstrekt ongeloofwaardig.**

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u foto's neer van het visum waarmee u naar China reisde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8 en de groene map in het administratief dossier). Gevraagd hoe het komt dat u over die foto's beschikt, zei u dat u altijd foto's neemt van uw paspoort omdat dit het bekomen van visa voor andere landen zou vergemakkelijken. Gevraagd waar het paspoort waarin uw visum voor China stond zich nu bevindt, **zei u dat u dit paspoort moest afgeven toen u een nieuw paspoort aanvraag in het Soedanese consulaat in Jeddah. U bevestigde dan dat men daar uw oud paspoort bijhield en u een nieuw paspoort gaf** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u eveneens een uittreksel van uw Soedanees nationaal nummer neer (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9 en de groene map in het administratief dossier). U verklaarde over dit document dat u het door een andere persoon liet aanvragen en u uw identiteitsgegevens liet aanpassen. U zei dat u uw geboortedatum en geboorteplaats liet aanpassen omdat u een probleem had in Soedan en het moeilijk was om het land te verlaten met dezelfde identiteitsgegevens en dat u daarom een paspoort liet maken met andere gegevens (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9). Toen er u gevraagd werd welke gegevens er dan in het paspoort stonden dat u gebruikte om mee naar China te gaan, zei u dat daar uw correcte gegevens in stonden. Gevraagd waar dat paspoort zich nu bevindt, zei u dat men dat paspoort afgenomen had in Saoedi Arabië en dat uw oud en uw nieuw paspoort zich bij uw werkgever bevonden in Saoedi Arabië.

*U zei verder dat u dus een ander paspoort gebruikte om van Soedan naar Saoedi Arabië te gaan, dan het paspoort dat u gebruikte om van Soedan naar China te gaan omdat u de gegevens in uw paspoort liet aanpassen (om van Soedan naar Saoedi Arabië te gaan). Gevraagd wat u dan deed met het paspoort dat u gebuikt had om mee naar China te gaan, **zei u opnieuw dat u deze achterliet bij het Soedanees consulaat in Saoedi Arabië.***

Toen er u dan opnieuw gevraagd werd of u dat paspoort afgaf aan het Soedanees consulaat in Saoedi Arabië, zei u eerst ja maar zei u daarna dan plots dat u eigenlijk niet zeker bent of u ze verloren hebt of afgegeven hebt en zei u dat u het zich niet meer kan herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

*Hoewel u dus eerst twee maal uitdrukkelijk bevestigt dat u uw Soedanees paspoort dat u gebruikte om mee naar China te gaan afgaf aan het Soedanees consulaat in Jeddah, Saoedi Arabië, zegt u daarna dat u het zich eigenlijk niet meer kan herinneren wat u met dat paspoort deed. **Dat zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.***

Dat u zich niet meer zou kunnen herinneren of u uw Soedanees paspoort met uw originele identiteitsgegevens al dan niet zou afgegeven hebben bij het Soedanees consulaat in Jeddah is overigens ook volstrekt ongeloofwaardig. U verklaarde ze, zoals hierboven beschreven, dat u de identiteitsgegevens op uw paspoort zou laten aanpassen hebben om zo Soedan te kunnen verlaten hoewel u toen vrij op borg zou geweest zijn. Dat u zich dan "niet meer zou kunnen herinneren" of u uw paspoort met uw originele identiteitsgegevens ging afgeven aan de Soedanese autoriteiten en zodoende uw echte identiteit kenbaar maakte aan hen is niet geloofwaardig. Bovendien moet er in dat opzicht ook opgemerkt worden dat u eerst wel tot tweemaal toe uitdrukkelijk verklaarde dat u dit paspoort wel degelijk afgaf bij het Soedanees consulaat in Jeddah. Dat u dan met opzet uw identiteitsgegevens liet aanpassen in uw paspoort om Soedan te kunnen verlaten maar daarna wel uw oude paspoort gaat afgeven aan het Soedanese consulaat is niet geloofwaardig en ondergraaft volledig uw verklaringen dat u gezocht zou worden door de Soedanese autoriteiten omwille van spionage en misdaden tegen de staat.

Toen er u gevraagd werd of u nog eens kon uitleggen waarom u foto's trok van uw visum voor China, zei u dat u meer kansen had om een visum te verkrijgen als je kan bewijzen dat je al eens andere visa hebt aangevraagd (en verkregen). U zei verder dat het mogelijk was dat u dit visum al eens getoond hebt tijdens een visumaanvraag bij de Belgische ambassade en dat u dan ook mogelijks uw paspoort (waar dat visum in stond) meenam want u had dat paspoort nog altijd bij in Saoedi Arabië.

Dat u door het tonen van eerdere visa die u verkreeg met een paspoort waar er andere identiteitsgegevens in staan meer kans zou hebben om een visum te verkrijgen is niet geloofwaardig (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

*Toen er u dan gevraagd werd waarom u dat paspoort meenam naar Saoedi Arabië, zei u dat u dat paspoort meenam en dat u dat (oude) paspoort niet getoond hebt toen u uw nieuw paspoort meenam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Hoewel u dus eerst tot tweemaal toe verklaarde dat u uw oude paspoort wel toonde toen u een nieuw paspoort aanvroeg, daarna verklaarde dat u het zich niet meer herinnert, verklaart u nu dat u het niet zou getoond hebben toen u een nieuw paspoort aanvroeg. **Opnieuw moet er dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt.***

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u ook uw huwelijksakte neer en de legalisatie van deze huwelijksakte die bij een Soedanese rechtbank gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13 en de groene map in het administratief dossier). U verklaarde over deze huwelijksakte dat u moest bewijzen dat u getrouwd was met uw vrouw omdat u garant stond voor haar visumaanvraag in Saoedi Arabië. Gevraagd wie er dan de legalisatie aanvroeg bij de Soedanese rechtbank van uw huwelijksakte, zei u dat iemand van de familie dat gedaan had in Khartoem en u daarna dit document opstuurde. De vaststelling dat u uw huwelijksakte liet legaliseren in Soedan bij de Soedanese autoriteiten ondergraaft verder uw verklaringen dat u vervolgd zou worden door deze autoriteiten omwille van spionage en misdaden tegen de staat.

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u vervolgd zou worden door de Soedanese autoriteiten. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Saoedi Arabië om die reden vreesde teruggestuurd te worden naar Soedan,

zoals u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

In dat opzicht moet er ook opgemerkt worden dat u zelf verklaarde geen problemen gekend te hebben op de luchthaven bij uw vertrek uit Saoedi Arabië naar België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Ook het feit dat u vertrok uit Saoedi Arabië met een "Re-Entry Visa" (zie groene map in het administratief dossier) ondergraaft uw verklaringen dat de Saoedische autoriteiten van plan waren om u naar Soedan terug te sturen omwille van uw problemen met de Soedanese autoriteiten. Over het paspoort dat u gebruikte om van Saoedi Arabië naar België te reizen verklaarde u dat u dit verloren zou zijn nadat uw paspoort en de paspoorten van uw vrouw en zoon verdwenen toen u bij uw aankomst in België in een café in het Noordstation zat (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11). Gevraagd of u aangifte deed bij de politie van het verlies of de diefstal van uw paspoort, zei u dat u iemand in het Noordstation vond "met een uniform van de politie aan", dat jullie Engels spraken maar elkaar niet verstonden. U wilde weten wat u moest doen om het aan te geven maar deze persoon zou u niet verstaan hebben waardoor u het verlies of diefstal van uw paspoort niet aangaf. Er kan dus enkel vastgesteld worden dat u verklaarde dat u uw huidig paspoort zou verloren hebben in België maar dat u hier geen aangifte van deed bij de Belgische politie.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de Soedanese u zouden vervolgen omwille van misdaden tegen de staat en spionage. Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw Soedanees nationaal nummer, uw verblijfsvergunning en identiteitskaart van Saoedi Arabië, uw exit re-entry visum van Saoedi Arabië, een overzicht van de geldigheid (en het verlopen) van dit re-entry visum, uw rijbewijs uit Saoedi Arabië, uw geboorteakte, uw werkbadge van het Safat aviation complex, de agenda van de Safat delegatie in China in april 2011, foto's van uw werkbezoek aan China, foto's van 3 Chinese visa, een convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en een brief van de rechtbank aan uw nonkel nadat hij zich garant stelde voor u, uw huwelijksakte, de legalisering van deze huwelijksakte, het Soedanees nationaal nummer van uw zoon, het re-entry visum van Saoedi Arabië van uw zoon en de geldigheid (en het verlopen) ervan, en de documenten in verband met de IVF behandeling van uw vrouw in België.

Wat betreft de kopie van uw Soedanees nationaal nummer, uw verblijfsvergunning en identiteitskaart van Saoedi Arabië, uw exit re-entry visum van Saoedi Arabië, een overzicht van de geldigheid (en het verlopen) van dit reentry visum, uw rijbewijs uit Saoedi Arabië en uw geboorteakte: deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen aangezien noch uw identiteit, noch uw verblijf in Saoedi Arabië hier in twijfel worden getrokken.

Wat betreft uw werkbadge van het Safat aviation complex, de agenda van de Safat delegatie in China in april 2011, foto's van uw werkbezoek aan China en de foto's van 3 Chinese visa: Er wordt hier niet in twijfel getrokken dat u als tolk werkzaam was voor het Safat bedrijf, noch dat u als werknemer van Safat China bezocht. Ook deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en een brief van de rechtbank aan uw nonkel nadat hij zich garant stelde voor u: uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier, blijkt dat documentenfraude voorkomt in Soedan en corruptie er wijdverspreid is. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Wat betreft uw huwelijksakte, de legalisering van deze huwelijksakte, en de documenten in verband met de IVF behandeling van uw vrouw in België: er wordt hier niet in twijfel getrokken, noch dat u getrouwd bent, noch dat u en uw vrouw in België waren voor een IVF behandeling. Deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het Soedanees nationaal nummer van uw zoon, het re-entry visum van Saoedi Arabië van uw zoon en de geldigheid (en het verlopen) ervan: de identiteit van uw zoon wordt hier niet in twijfel getrokken. Ook deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontving het CGVS een schrijven van uw advocate (dd. 7/5/2018) waarin zij stelt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet zeker was van een bepaalde naam. Deze naam werd in het schrijven meegedeeld. Deze toelichting wijzigt echter niets aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster (R.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op 5 mei 1985 in Jeddah, Saoedi Arabië. In het jaar 2000 verhuisde u met uw familie naar Soedan waar u op 24 november trouwde, waarna u bij uw man ging wonen. In december 2012 verhuisde u terug naar Jeddah, Saoedi Arabië waar uw man toen woonde. Op 16 januari 2018 vertrok u samen met uw man en uw zoon met het vliegtuig naar België waar u internationale bescherming verzocht op 30 januari 2018. U verklaarde dat u niet langer in Saoedi Arabië kon blijven omwille van de problemen van uw man met de Saoedische en Soedanese autoriteiten. U zei ook dat u niet naar Soedan terug kon omdat u vreest herbesneden te worden in Soedan onder druk van uw schoonfamilie

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u uw verzoek tot internationale bescherming grotendeels baseert op de problemen die uw echtgenoot, ALI, Atif Ahmed Osman (O.V. 7.979.008), in uw land van herkomst ondervond. De asielaanvraag van deze laatste werd echter door het CGVS niet aannemelijk bevonden. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève zou hebben omwille van deze redenen. Wat betreft de problemen met de Soedanese autoriteiten die uw man in zijn verzoek aanhaalde werd het volgende vastgesteld :

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u gevraagd wat u precies zei over de wapens die gingen aangekocht werden. U verklaarde dat u gezegd zou hebben dat het wapens zijn die verboden zijn en dat er veel burgers geraakt door worden. U zei verder dat er geen problemen waren in Soedan in 2009, toen u begon te werken en dat de problemen pas begonnen na de afscheiding van Zuid Soedan waarna de problemen begonnen in (de staten) Blauwe Nijl en Zuid Kordofan waar er een bombardement op burgers plaatsvond (zie notities persoonlijk). Er werd u toen gevraagd of u dan zei dat het Soedanese leger voor 2009 dergelijke wapens niet gebruikte, waarop u zei dat u dat niet zei maar dat **er geen problemen waren in Soedan toen u werd aangenomen**. Toen u er dan op gewezen werd dat de oorlog in Darfoer in 2003 begon, bevestigde u dit.

Gevraagd waarom u dat toen zei op dat moment (tijdens de vergadering waar u moest vertalen), zei u dat u het zei omdat u toen op internet las over de bombardementen in Zuid Kordofan. U verklaarde verder dat de Chinese vliegtuigen die onderhouden werden door het bedrijf waarvoor u werkte gebruikt gingen worden om burgers te bombarderen, dat u op internet las over bombardementen en dat die er nog niet waren in 2009. U werd er toen op gewezen dat er daarvoor al bombardementen plaatsvonden op burgers in Darfoer en u zei daarop dat "het enige wat gebeurde de aankomst was van Khalil Ibrahim in Umdurman" maar dat de situatie in het algemeen kalm was voor 2011 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.19).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Soedanese leger tussen 1999 en 2011 op grote schaal burgerdoelwitten bombardeerde in Darfoer en daarbuiten.

Over uw verklaringen dat de situatie in Soedan voorafgaand aan 2011 in het algemeen kalm was en er geen bombardementen op burgers plaatsvonden toen, moet er dus opgemerkt worden dat deze tegengesproken worden door deze informatie.

Dat u dus in 2011 plots bezorgd zou geweest zijn dat de wapens die door uw werknemer werden aangekocht zouden ingezet worden tegen burgers is weinig geloofwaardig aangezien het Soedanese leger en de Soedanese autoriteiten al decennia lang burgerdoelwitten bombardeerde.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u opgepakt werd op de luchthaven van Khartoem nadat u teruggestuurd werd uit China. U zei dat u na 26 dagen opsluiting overgedragen werd aan het parket voor misdaden tegen de staat omdat men u ervan beschuldigde spion te zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Toen er u, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd werd of er voorwaarden verbonden waren aan uw vrijlating in Soedan, zei u dat er geen voorwaarden waren, dat uw nonkel garant stond en dat er meerdere oproepingen waren. Gevraagd of er nog andere voorwaarden verbonden waren aan uw vrijlating, zei u dat het u verboden werd om de provincie Khartoem te verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Er werd u dan gevraagd of men, gezien het u verboden werd om Khartoem te verlaten, uw paspoort niet inhield. U zei dat men uw paspoort in beslag nam toen u opgepakt werd op de luchthaven maar dat ze u uw paspoort teruggaven toen u vrijgelaten werd. Toen er u dan gevraagd werd of men u dan vrijliet, u zei dat u Soedan niet mocht verlaten en u tegelijkertijd uw paspoort teruggaf, zei u dan dat u "niet weet of ze u verboden om te reizen of niet", misschien dat ze u wel uw paspoort teruggaven maar u aan de luchthaven dan zouden verbieden om te reizen. U werd er dan op gewezen dat u zelf verklaard had dat men u gezegd had dat u de provincie Khartoem niet mocht verlaten waarop u zei dat u niet wou zeggen "het land niet verlaten" maar dat u Khartoem niet mocht verlaten. Aangezien u Khartoem niet mocht verlaten, betekent dit dat u ook Soedan niet mocht verlaten en toen u daarop gewezen werd, zei u dat u daarom uw gegevens liet aanpassen zodat u kon vertrekken. U zei verder dat het feit dat ze uw paspoort teruggaven niet betekent dat u mocht vertrekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Dat men u zou beschuldigd hebben van spionage en misdaden tegen de staat maar u dan wel laten vrijkomen op waarborg is al opmerkelijk. **Dat men u bij uw vrijlating zou gezegd hebben dat u de provincie Khartoem niet mocht verlaten maar u dan tegelijkertijd uw paspoort teruggaf is volstrekt ongeloofwaardig.**

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u foto's neer van het visum waarmee u naar China reisde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8 en de groene map in het administratief dossier). Gevraagd hoe het komt dat u over die foto's beschikt, zei u dat u altijd foto's neemt van uw paspoort omdat dit het bekomen van visa voor andere landen zou vergemakkelijken. Gevraagd waar het paspoort waarin uw visum voor China stond zich nu bevindt, **zei u dat u dit paspoort moest afgeven toen u een nieuw paspoort aanvraag in het Soedanese consulaat in Jeddah. U bevestigde dan dat men daar uw oud paspoort bijhield en u een nieuw paspoort gaf** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u eveneens een uittreksel van uw Soedanees nationaal nummer neer (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9 en de groene map in het administratief dossier). U verklaarde over dit document dat u het door een andere persoon liet aanvragen en u uw identiteitsgegevens liet aanpassen. U zei dat u uw geboortedatum en geboorteplaats liet aanpassen omdat u een probleem had in Soedan en het moeilijk was om het land te verlaten met dezelfde identiteitsgegevens en dat u daarom een paspoort liet maken met andere gegevens (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9).

Toen er u gevraagd werd welke gegevens er dan in het paspoort stonden dat u gebruikte om mee naar China te gaan, zei u dat daar uw correcte gegevens in stonden. Gevraagd waar dat paspoort zich nu bevindt, zei u dat men dat paspoort afgenomen had in Saoedi Arabië en dat uw oud en uw nieuw paspoort zich bij uw werkgever bevonden in Saoedi Arabië. U zei verder dat u dus een ander paspoort gebruikte om van Soedan naar Saoedi Arabië te gaan, dan het paspoort dat u gebruikte om van Soedan naar China te gaan omdat u de gegevens in uw paspoort liet aanpassen (om van Soedan naar Saoedi Arabië te gaan). Gevraagd wat u dan deed met het paspoort dat u gebruikte had om mee naar China te gaan, **zei u opnieuw dat u deze achterliet bij het Soedanees consulaat in Saoedi Arabië.**

Toen er u dan opnieuw gevraagd werd of u dat paspoort afgaf aan het Soedanees consulaat in Saoedi Arabië, zei u eerst ja maar zei u daarna dan plots dat u eigenlijk niet zeker bent of u ze verloren hebt of afgegeven hebt en zei u dat u het zich niet meer kan herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Hoewel u dus eerst twee maal uitdrukkelijk bevestigt dat u uw Soedanees paspoort dat u gebruikte om mee naar China te gaan afgaf aan het Soedanees consulaat in Jeddah, Saoedi Arabië, zegt u daarna dat u het zich eigenlijk niet meer kan herinneren wat u met dat paspoort deed. **Dat zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.**

Dat u zich niet meer zou kunnen herinneren of u uw Soedanees paspoort **met uw originele identiteitsgegevens** al dan niet zou afgegeven hebben bij het Soedanees consulaat in Jeddah is overigens ook volstrekt ongeloofwaardig. U verklaarde ze, zoals hierboven beschreven, dat u de identiteitsgegevens op uw paspoort zou laten aanpassen hebben om zo Soedan te kunnen verlaten hoewel u toen vrij op borg zou geweest zijn.

Dat u zich dan "niet meer zou kunnen herinneren" of u uw paspoort met uw originele identiteitsgegevens ging afgeven aan de Soedanese autoriteiten en zodoende uw echte identiteit kenbaar maakte aan hen is niet geloofwaardig. Bovendien moet er in dat opzicht ook opgemerkt worden dat u eerst wel tot tweemaal toe uitdrukkelijk verklaarde dat u dit paspoort wel degelijk afgaf bij het Soedanees consulaat in Jeddah. Dat u dan met opzet uw identiteitsgegevens liet aanpassen in uw paspoort om Soedan te kunnen verlaten maar daarna wel uw oude paspoort gaat afgeven aan het Soedanese consulaat is niet geloofwaardig en ondergraaft volledig uw verklaringen dat u gezocht zou worden door de Soedanese autoriteiten omwille van spionage en misdaden tegen de staat.

Toen er u gevraagd werd of u nog eens kon uitleggen waarom u foto's trok van uw visum voor China, zei u dat u meer kansen had om een visum te verkrijgen als je kan bewijzen dat je al eens andere visa hebt aangevraagd (en verkregen). U zei verder dat het mogelijk was dat u dit visum al eens getoond hebt tijdens een visumaanvraag bij de Belgische ambassade en dat u dan ook mogelijks uw paspoort (waar dat visum in stond) meenam want u had dat paspoort nog altijd bij in Saoedi Arabië.

Dat u door het tonen van eerdere visa die u verkreeg met een paspoort waar er andere identiteitsgegevens in staan meer kans zou hebben om een visum te verkrijgen is niet geloofwaardig (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Toen er u dan gevraagd werd waarom u dat paspoort meenam naar Saoedi Arabië, zei u dat u dat paspoort meenam en dat u dat (oude) paspoort niet getoond hebt toen u uw nieuw paspoort meenam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Hoewel u dus eerst tot tweemaal toe verklaarde dat u uw oude paspoort wel toonde toen u een nieuw paspoort aanvroeg, daarna verklaarde dat u het zich niet meer herinnert, verklaart u nu dat u het niet zou getoond hebben toen u een nieuw paspoort aanvroeg. **Opnieuw moet er dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt.**

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u ook uw huwelijksakte neer en de legalisatie van deze huwelijksakte die bij een Soedanese rechtbank gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13 en de groene map in het administratief dossier). U verklaarde over deze huwelijksakte dat u moest bewijzen dat u getrouwd was met uw vrouw omdat u garant stond voor haar visumaanvraag in Saoedi Arabië. Gevraagd wie er dan de legalisatie aanvroeg bij de Soedanese rechtbank van uw huwelijksakte, zei u dat iemand van de familie dat gedaan had in Khartoem en u daarna dit document opstuurde. De vaststelling dat u uw huwelijksakte liet legaliseren in Soedan bij de Soedanese autoriteiten ondergraft verder uw verklaringen dat u vervolgd zou worden door deze autoriteiten omwille van spionage en misdaden tegen de staat.

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u vervolgd zou worden door de Soedanese autoriteiten. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Saoedi Arabië om die reden vreesde teruggestuurd te worden naar Soedan, zoals u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

In dat opzicht moet er ook opgemerkt worden dat u zelf verklaarde geen problemen gekend te hebben op de luchthaven bij uw vertrek uit Saoedi Arabië naar België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Ook het feit dat u vertrok uit Saoedi Arabië met een "Re-Entry Visa" (zie groene map in het administratief dossier) ondergraft uw verklaringen dat de Saoedische autoriteiten van plan waren om u naar Soedan terug te sturen omwille van uw problemen met de Soedanese autoriteiten.

Over het paspoort dat u gebruikte om van Saoedi Arabië naar België te reizen verklaarde u dat u dit verloren zou zijn nadat uw paspoort en de paspoorten van uw vrouw en zoon verdwenen toen u bij uw aankomst in België in een café in het Noordstation zat (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11). Gevraagd of u aangifte deed bij de politie van het verlies of de diefstal van uw paspoort, zei u dat u iemand in het Noordstation vond "met een uniform van de politie aan", dat jullie Engels spraken maar elkaar niet verstonden. U wilde weten wat u moest doen om het aan te geven maar deze persoon zou u niet verstaan hebben waardoor u het verlies of diefstal van uw paspoort niet aangaf. Er kan dus enkel vastgesteld worden dat u verklaarde dat u uw huidig paspoort zou verloren hebben in België maar dat u hier geen aangifte van deed bij de Belgische politie.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de Soedanese u zouden vervolgen omwille van misdaden tegen de staat en spionage.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw Soedanees nationaal nummer, uw verblijfsvergunning en identiteitskaart van Saoedi Arabië, uw exit re-entry visum van Saoedi Arabië, een overzicht van de geldigheid (en het verlopen) van dit re-entry visum, uw rijbewijs uit Saoedi Arabië, uw geboorteakte, uw werkbadge van het Safat aviation complex, de agenda van de Safat delegatie in China in april 2011, foto's van uw werkbezoek aan China, foto's van 3 Chinese visa, een convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en een brief van de rechtbank aan uw nonkel nadat hij zich garant stelde voor u, uw huwelijksakte, de legalisering van deze huwelijksakte, het Soedanees nationaal nummer van uw zoon, het re-entry visum van Saoedi Arabië van uw zoon en de geldigheid (en het verlopen) ervan, en de documenten in verband met de IVF behandeling van uw vrouw in België.

Wat betreft de kopie van uw Soedanees nationaal nummer, uw verblijfsvergunning en identiteitskaart van Saoedi Arabië, uw exit re-entry visum van Saoedi Arabië, een overzicht van de geldigheid (en het verlopen) van dit reentry visum, uw rijbewijs uit Saoedi Arabië en uw geboorteakte: deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen aangezien noch uw identiteit, noch uw verblijf in Saoedi Arabië hier in twijfel worden getrokken. Wat betreft uw werkbadge van het Safat aviation complex, de agenda van de Safat delegatie in China in april 2011, foto's van uw werkbezoek aan China en de foto's van 3 Chinese visa: Er wordt hier niet in twijfel getrokken dat u als tolk werkzaam was voor het Safat bedrijf, noch dat u als werknemer van Safat China bezocht. Ook deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en een brief van de rechtbank aan uw nonkel nadat hij zich garant stelde voor u: uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier, blijkt dat documentenfraude voorkomt in Soedan en corruptie er wijdverspreid is. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Wat betreft uw huwelijksakte, de legalisering van deze huwelijksakte, en de documenten in verband met de IVF behandeling van uw vrouw in België: er wordt hier niet in twijfel getrokken, noch dat u getrouwd bent, noch dat u en uw vrouw in België waren voor een IVF behandeling. Deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het Soedanees nationaal nummer van uw zoon, het re-entry visum van Saoedi Arabië van uw zoon en de geldigheid (en het verlopen) ervan: de identiteit van uw zoon wordt hier niet in twijfel getrokken. Ook deze documenten veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontving het CGVS een schrijven van uw advocate (dd. 7/5/2018) waarin zij stelt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet zeker was van een bepaalde naam. Deze naam werd in het schrijven meegedeeld. Deze toelichting wijzigt echter niets aan bovenstaande motivering.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u bovendien dat u besneden werd in Saoedi Arabië maar dat het enkel over een lichte besnijdenis ging die niet aanvaard wordt in Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8). U zei dat uw schoonmoeder en uw schoonzussen er bij u op aandrongen dat u zich opnieuw liet besnijden.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw man op het CGVS verklaarde hij dat hij tegen de traditie van vrouwelijke besnijdenis is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 18/10903 p.20) en u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat uw schoonmoeder een poging ondernam om u, tegen uw zin, te laten besnijden toen u op vakantie was in Soedan in september 2017. U slaagde erin te ontsnappen en toen u terugkeerde naar Saoedi Arabië zei u aan uw man dat u niet meer terug kon gaan naar Soedan. Verder zei u dat uw schoonmoeder dit niet deed als uw man erbij is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9)

Over uw verklaringen moet er ten eerste opgemerkt worden dat u blijkbaar zowel in 2016 als in 2017 zonder problemen op vakantie kon gaan naar Soedan hoewel uw man verklaarde dat hij in Soedan zou gezocht worden voor misdaden tegen de staat en spionage (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 18/10903).

U legde daarna uit dat uw schoonmoeder wel met u praatte (over de besnijdenis) wanneer uw man er bij was maar geen vroedvrouw meenam. Toen er u dan gevraagd werd of u denkt dat uw man u zou kunnen beschermen tegen uw schoonfamilie moest het mogelijk zijn voor hem in Soedan te wonen, zei u dat u denkt van wel omdat er niets gebeurde toen u met uw man in Soedan was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

In dat opzicht moet er, zoals hierboven al aangehaald, opgemerkt worden dat er door het CGVS geen geloof hecht wordt aan de verklaarde problemen van uw man met de Soedanese en Saoedische autoriteiten. Dit betekent dus dat u wel degelijk met uw man in Soedan kan samenwonen en dat deze u dan ook zou kunnen beschermen tegen uw schoonfamilie.

U zei verder dat uw schoonfamilie wilde dat u zich liet besnijden na de geboorte van uw zoon in Saoedi Arabië. U bleef na uw bevalling echter in Saoedi Arabië omdat u het niet zou kunnen weigeren na een bevalling. U zei hierover dat wanneer men in Soedan vraagt aan de dokter om een vrouw te besnijden, hij dat meteen na de bevalling doet. Ook al zou u aan de dokter zeggen dat u het niet wilt, dan nog zou u kunnen besneden worden door een vroedvrouw of een verpleegster als uw moeder en schoonmoeder dit zouden vragen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Toen er u dan gevraagd werd of het niet mogelijk zou zijn om in een andere stad (in Soedan) te bevallen, zei u dat dit niet mogelijk zou zijn omdat de bevalling bij de familie "moet" gebeuren. Dat zou wel kunnen moest u buiten Soedan wonen maar als u in Soedan woont en u gaat bevallen dan zou uw familie naar u komen of zou u naar uw familie moeten gaan. Gevraagd wat er u dan tegenhoudt om zonder uw familie te bevallen, zei u dat dit schandelijk is bij jullie.

U voegde hieraan toe dat ze zelfs kunnen vragen om aanwezig te zijn bij de bevalling indien u buiten Soedan zou wonen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Over uw verklaringen dat u zou gedwongen besneden kunnen worden na een bevalling in Soedan, moet er ten eerste opgemerkt worden dat dit een hypothetische vrees is aangezien u niet zwanger bent.

Ten tweede moet er opgemerkt worden dat er niet ingezien kan worden waarom u niet zonder de aanwezigheid van uw schoonfamilie zou kunnen bevallen, zeker gelet op het feit dat u van uw zoon beviel in Saoedi Arabië zonder dat u daarna herbesneden werd. Dat het enkel mogelijk zou zijn voor u om te bevallen zonder dat uw schoonfamilie erbij is indien u buiten Soedan woont maar volstrekt onmogelijk zou zijn indien u in Soedan zou wonen is niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde u zelf dat uw schoonfamilie wilde dat u naar Soedan kwam om er te bevallen van uw zoon en u nadien te laten herbesnijden maar dat u dit weigerde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). U kon dus blijkbaar wel aan de druk van uw schoonfamilie weerstaan bij uw eerste bevalling, er kan dan ook niet ingezien worden waarom u niet opnieuw aan de druk zou kunnen weerstaan van uw schoonfamilie in het hypothetisch geval van een tweede bevalling. Dat uw schoonfamilie het een 'schande' zou vinden dat u ervoor kiest zonder hen te bevallen, kan bovendien bezwaarlijk als vervolging of ernstige schade worden beoordeeld.

Omwille van bovenstaande redenen kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u het risico zou lopen om, onder druk van uw schoonfamilie, opnieuw besneden te worden in Soedan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw Soedanees nationaal nummer, uw Soedanees nationaliteitsbewijs, uw geboorteakte, uw re-entry visum voor Saoedi Arabië en de geldigheid (verlopen) ervan, uw identiteitskaart van Saoedi Arabië en een medisch attest over uw type 1 besnijdenis.

Wat betreft uw Soedanees nationaal nummer, uw Soedanees nationaliteitsbewijs, uw geboorteakte, uw re-entry visum voor Saoedi Arabië en de geldigheid (verlopen) ervan, uw identiteitskaart van Saoedi Arabië: uw identiteit wordt hier niet in twijfel getrokken; deze veranderen dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het medisch attest over uw type 1 besnijdenis: er wordt hier niet betwist dat u besneden werd. Het feit dat u besneden werd betekent echter niet dat u uw vrees om herbesneden te worden in geval van terugkeer naar Soedan aannemelijk kon maken. Dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

A. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet...."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 7 september 2018 een schending aan van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, de motiveringsplicht, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet".

Wat betreft de aankoop van wapens door de werkgever, stelt eerste verzoeker dat hij niet heeft verklaard dat *“er helemaal geen problemen zouden zijn geweest voor 2011, maar dat hij het gevoel had dat de situatie kalmer was, wat natuurlijk een appreciatie is die door elke persoon anders kan waargenomen worden”*. Hij stelt dat hij bezorgd was dat *“de wapens die door zijn werkgever werden aangekocht zouden worden ingezet tegen burgers, en dit ongeacht of het Soedanese leger of de Soedanese autoriteiten in het verleden al of niet al burgerslachtoffers zouden hebben gemaakt.”*.

Aangaande zijn verklaringen over de beschuldigingen, stelt verzoeker niet te begrijpen waarom zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn. Hij benadrukt dat hij Khartoem niet mocht verlaten, of hij het paspoort had teruggekregen of niet. Verzoeker stelt dat het in elk geval nog steeds niet eenvoudig was om het land te verlaten, zelfs bij ontvangst van zijn paspoort, reden waarom hij zijn geboortedatum en zijn geboorteplaats liet aanpassen om zo het land te kunnen verlaten. Hij legt uit dat het land verlaten met dezelfde identiteitsgegevens moeilijk was. Het feit dus dat hij zijn paspoort teruggekregen had ook al mocht hij Khartoem niet verlaten, zorgt er volgens verzoeker niet voor dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn.

Wat betreft de paspoorten wijzen verzoekers op de kopijen van hun paspoorten en van hun zoon, neergelegd bij verzoekschrift (stuk 3).

Bovendien stellen zij vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen rekening werd gehouden met hun persoonlijke situatie.

Wat betreft de convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en de brief van de rechtbank aan de nonkel, stellen verzoekers dat het niet is omdat er in een land corruptiefraude voorkomt, dat deze vals zouden zijn of dat aan deze documenten geen waarde zou moeten gehecht worden. Verzoekers merken daarnaast toch ook op dat zij een hele reeks van documenten hebben voorgebracht, namelijk de documenten die zij op dat moment in hun bezit hadden. Zij stellen vast dat geen enkele van deze documenten in vraag wordt gesteld (buiten de 2 bovengenoemde), wat ook een belangrijke indicatie is voor het feit dat verzoekende partijen geen valse documenten gebruiken.

Verzoekers voeren verder aan dat het feit dat verzoekster niet werd herbesneden na de bevalling te wijten is aan het feit dat zij bevallen is in Saoedi-Arabië en niet in Soedan. Verzoekster stelt dat de vrees om te worden herbesneden immers aanwezig is in Soedan en dit ongeacht waar zij ook verblijft in Soedan. Het niet kunnen weigeren van een herbesnijdenis door de artsen, verpleegkundigen of vroedvrouwen is volgens verzoekers een feit in Soedan en niet in Saoedi-Arabië, ongeacht waar men zich ook bevindt in Soedan.

Verzoekers menen dat de subsidiaire bescherming onterecht werd geweigerd. Zij stellen dat hieromtrent niets werd gemotiveerd, zeker gezien de geloofwaardigheid aangaande de regio, herkomst,... van verzoekers niet in twijfel werd getrokken.

In hoofddorde wordt verzocht *“de beslissingen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 08.08.2018, en later aan hen betekend, te hervormen en hen het statuut van vluchteling toe te kennen. In ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 08.08.2018 en later aan hen betekend, te hervormen en hen het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.”*.

2.2. Stukken

Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

- “3. Kopij paspoort van verzoekende partijen*
- 4. Emailcommunicatie met het ziekenhuis*
- 5. Attest van het centrum voor reproductieve geneeskunde”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker (A.) verklaart niet terug te kunnen naar Soedan omdat de Soedanese autoriteiten verzoeker zouden vervolgen omwille van misdaden tegen de staat en spionage. Verzoekster (R.) baseert haar vrees op de problemen van haar echtgenoot en vreest ingeval van terugkeer tevens te worden herbesneden (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster R. van 24 april 2018 (hierna: notities R.), p. 8).

2.4.2. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging in Soedan omwille van misdaden tegen de staat en spionage

2.4.3. Verzoeker verklaarde dat hij sinds eind 2009 in Soedan voor het Safat (de luchtmacht), in de militaire industrie, als tolk Chinees werkte (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker A. van 24 april 2018 (hierna: notities A.), p. 18). Hij gaf aan dat zijn problemen begonnen nadat hij in 2012 voor een delegatie van de Soedanese luchtmacht in Peking tolkte en weigerde een vraag van een Soedanese commandant in verband met chemische wapens te vertalen omdat deze wapens volgens hem internationaal verboden zijn, veel zouden vernielen en burgers zouden raken (notities A., p. 13-14, p. 18).

2.4.4. Vooreerst maakt verzoeker niet aannemelijk waarom hij in 2012 plots bezorgd zou zijn dat de wapens die zijn werkgever aankocht burgerslachtoffers zouden maken, nu hij sinds 2009 in de militaire industrie werkte en reeds vóór 2012 burgerdoelwitten werden gebombardeerd (*"They bombed everything that Moved – Aerial military attacks on civilians and humanitarians in Soudan, 1999-2011"* van mei 2011). Verzoeker stelde dat hij zo reageerde tijdens de vergadering in 2012, omdat hij toen op internet las over de bombardementen in Zuid Kordofan en omdat de Chinese vliegtuigen die onderhouden werden door het bedrijf waarvoor hij werkte, gebruikt gingen worden om burgers te bombarderen (notities, p. 19). Hij legde uit dat er geen problemen waren in Soedan toen hij begon te werken in 2009 en dat de problemen pas begonnen na de afscheiding van Zuid Soedan, waarna in de staten Blauwe Nijl en Zuid Kordofan een bombardement op burgers plaatsvond (notities A., p. 18). Hij gaf verder aan dat de situatie in Soedan voorafgaand aan 2011 in het algemeen kalm was en dat er geen bombardementen op burgers plaatsvonden toen (notities A., p. 19). Nochtans begon de oorlog in Darfoer in 2003, wat verzoeker ook bevestigde (notities A., p. 19), en blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het Soedanese leger tussen 1999 en 2011 op grote schaal burgerdoelwitten bombardeerde in Darfoer en daarbuiten (*"They bombed everything that Moved – Aerial military attacks on civilians and humanitarians in Soudan, 1999-2011"* van mei 2011). Verzoekers beweringen over de "kalmte" situatie in Soedan voor 2011 staan haaks op de realiteit en wijzen erop dat verzoeker niet geïnteresseerd was in de gevolgen van de grootschalige bombardementen waarover (minstens de buitenlandse) pers aanhoudend over rapporteerde. Dat verzoeker in 2012 in China dan plots bezorgd zou geweest zijn dat de wapens die door zijn werknemer werden aangekocht in de toekomst mogelijk zouden ingezet kunnen worden tegen burgers is geheel ongeloofwaardig in het licht van de vaststelling dat het Soedanese leger en de Soedanese autoriteiten al decennia lang burgerdoelwitten bombardeerden.

2.4.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij bezorgd was dat *“de wapens die door zijn werkgever werden aangekocht zouden worden ingezet tegen burgers, en dit ongeacht of het Soedanese leger of de Soedanese autoriteiten in het verleden al of niet al burgerslachtoffers zouden hebben gemaakt.”*, kan dit niet verklaren waarom verzoeker plots in 2012 bezwaren kreeg, laat staan waarom hij zich tijdens een werkvergadering in het buitenland (China) waar hij moest vertalen, onprofessioneel zou gedragen door persoonlijke opmerkingen te geven en weigeren te vertalen. Nog daargelaten dat zijn opmerkingen aan Soedanese militairen die verantwoordelijk zijn voor de aankoop maar niet noodzakelijk het gebruik van de wapens niet nuttig lijken, werden deze uiteraard gehoord of opgemerkt door de tegenonderhandelaars. Verzoeker lijkt niet bekend met (wapen)onderhandelingen nu redelijk is aan te nemen dat de agendapunten nauwgezet werden voorbereid wat betreft de aard, de kwaliteit, de hoeveelheid wapens en de financiële aspecten van de overeenkomst. Bovendien kan niet aangenomen worden dat de aankoop van chemische wapens afhangen van een tolk van een van de partijen. Nog minder kan aangenomen worden dat de Chinezen militaire onderhandelaars van hun kant geen eigen tolk Arabisch zouden voorzien hebben, dit zou immers van grove nalatigheid getuigen. De vaststelling dat verzoeker niet correct, laat staan belangrijke kwesties weigerde te vertalen, komt dan ook verzonnen voor.

2.4.6. Dit kan ook blijken uit de geheel ongerijmde handelwijze van de Soedanese autoriteiten. Indien verzoeker deelneemt aan wapenonderhandelingen - wat niet geloofwaardig is - en hij hierbij vrijwillig zwaar in zijn opdracht heeft gefaald en de Soedanese onderhandelingen heeft gehinderd, dan kan niet aangenomen worden dat hij vrijuit gaat bij zijn aankomst in Soedan. Verzoeker stelt dat nadat hij werd teruggestuurd uit China werd opgepakt op de luchthaven van Khartoem, vervolgens werd ondervraagd en na 26 dagen opsluiting overgedragen werd aan het parket van misdaden tegen de staat, toch werd vrijgelaten omdat zijn oom zich als garant presenteerde en dit reeds na 8 dagen (notities A., p. 14). Nog daargelaten de vraag of het parket hiervoor bevoegd is en niet de militaire rechtbanken, stelde verzoeker bovendien dat er geen voorwaarden aan zijn vrijlating vasthingen en dat zijn oom garant stond voor hem. Pas nadat doorgevraagd werd stelde verzoeker vervolgens dat het hem verboden werd om de provincie Khartoem te verlaten (*“Toen men u vrijliet in Soedan. waren er dan voorwaarden verbonden aan uw vrijlating?”*, *“Nee, het was mijn nonkel die garant stond voor mij. Er waren meerder oproepingen.”*, *“Ok. maar waren er andere voorwaarden verbonden aan uw vrijlating?”*, *“Er was het verbod om te reizen, verboden om de provincie van Khartoem te verlaten.”*, notities A., p. 15). Dat verzoeker niet meteen de voorwaarden meldde terwijl dit een essentieel punt is bij zijn vrijlating op borg, wijst erop dat verzoeker dit niet in werkelijk heeft meegemaakt.

Daargelaten dat, zoals hoger gesteld, niet geloofwaardig is dat verzoeker, die beweerdelijk beschuldigd werd van spionage en misdaden tegen de staat, zou vrijkomen op borg, kan allesbehalve worden ingezien dat hij bij zijn vrijlating zou worden gezegd dat hij de provincie Khartoem niet mocht verlaten, maar tegelijkertijd zijn paspoort terugkreeg. Gevraagd of de autoriteiten verzoekers paspoort inhielden, antwoordde verzoeker *“Nee, ja, ze namen het in beslag. Toen ik aankwam op de luchthaven toen ik terug kwam van China, namen ze het af. Ze gaven me mijn zaken en paspoort terug toen ze me vrijlieten uit de gevangenis.”* (notities, p. 16). Verzoeker stelde voorts dat hij niet wist *“of ze me verboden om te reizen of niet, misschien geven ze me het paspoort terug maar verbieden ze me aan de luchthaven om te reizen.”* (notities A., p. 16). Uit verzoekers verklaringen kan de waarachtigheid van de beschuldigd van misdaden tegen de staat geheel niet blijken, nu niet kan aangenomen worden dat ‘misdrijven tegen de staat’ met een dergelijke laksheid worden behandeld.

2.4.7. Verzoeker stelt dat indien hij Khartoem niet mocht verlaten, dit ook zou betekenen dat hij Soedan evenmin mocht verlaten. Verzoeker legde een convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten neer, waaruit blijkt dat hij zich op 15 oktober 2012 diende aan te melden bij de veiligheidsdiensten in Soedan (notities A., p. 8), zodat redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoeker zou geseind staan. Echter verzoeker slaagde er wel degelijk in om Soedan, en dus ook Khartoem, onder zijn eigen naam met het vliegtuig op 26 november 2012 te verlaten- zij het beweerdelijk met een paspoort met een andere geboortedatum en geboorteplaats, dat hij in oktober 2012 in Soedan had laten aanmaken (notities A., p. 4, p. 9, p. 10, p. 12-13). Indien blijkt dat documentenfraude voorkomt in Soedan en corruptie er wijdverspreid is, zodat Soedanese documenten hoe dan ook met passende voorzichtigheid dienen te worden benaderd (Transparency International *“Corruption and anti-corruption in Sudan”*; Landinfo *“Report Documentation Somalia and Sudan”* van 5 januari 2009) dan komt de authenticiteit van deze convocatie in het gedrang nu niet kan geloofd worden dat er geen ernstige consequenties waren voor verzoekers oom wanneer verzoeker die beschuldigd werd voor misdaden tegen de staat en spionage, zich niet hield aan de voorwaarden voor zijn vrijlating op borg (notities A., p. 8).

Aldus is niet geloofwaardig dat verzoekers nonkel die borg stond, slechts een boete diende te betalen omdat verzoeker zich niet heeft gemeld op 15 oktober 2012 (*"Welke problemen had hij?"*, *"Hij ging naar de rechtbank, betaalde een boete omdat ik er niet was."*, notities A., p. 9). Dergelijke vaststellingen ondergraven de authenticiteit van deze brief alsook de bewering dat hij voor misdaden tegen de staat werd beschuldigd. Verzoekers relaas is aldus ook op dit punt onwaarachtig. Dat hij daarbij alsnog een maand nadien, onder eigen naam, met het vliegtuig naar Saoedi-Arabië kon reizen en ook zijn vrouw in december 2012 ongemoeid het land kon verlaten, ondergraaft zijn beweringen te worden vervolgd in Soedan, alsook de authenticiteit van de convocatie.

2.4.8. Waar verzoekers in het verzoekschrift kunnen gevolgd worden dat het niet is omdat er in een land corruptiefraude voorkomt, dat deze vals zouden zijn of dat aan deze documenten geen waarde zou moeten gehecht worden, merkt de Raad op dat de beoordeling dat de documenten echter niet als alleenstaand kunnen worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming, maar deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Zoals hierboven werd vastgesteld gaan verzoekers documenten gepaard met een lijst van opeenvolgende ongeloofwaardige verklaringen zodat de bewijswaarde ervan dan ook meermaals wordt aangetast.

2.4.9. Verder ondergraven verzoekers verklaringen over zijn paspoort(en) zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten. Zo gaf verzoeker aan dat hij zijn oud paspoort, met zijn correcte identiteitsgegevens en waarin ook zijn visum voor China stond, had moeten afgeven op het Soedanese consulaat in Jeddah, toen hij zijn nieuw paspoort kreeg (*"Toen ik een nieuw paspoort maakte, moest ik het oude afgeven en de nieuwe meenemen."*, *"Waar haalde u een nieuw paspoort?"*, *"Het Soedanese consulaat in Jeddah."*, *"En zij hebben uw oud paspoort gehouden?"*, *"Ja, ze houden het oude en geven je het nieuwe."*, notities A., p. 8). Wat betreft de door hem neergelegde foto's van het visum voor China, dat zich in verzoekers oud paspoort bevond, stelde verzoeker dat hij altijd foto's neemt van dergelijke documenten omdat dit het bekomen van visa voor andere landen zou vergemakkelijken (notities A., p. 8). Verzoeker legde eveneens een uittreksel van zijn Soedanees nationaal nummer neer en verduidelijkte dat hij dit document door een andere persoon liet aanvragen en zijn identiteitsgegevens liet aanpassen (notities A., p. 9). Hij voegde eraan toe dat hij zijn geboortedatum en -plaats liet aanpassen omdat hij een probleem had in Soedan, het moeilijk was om het land te verlaten met dezelfde identiteitsgegevens en dat hij daarom in oktober 2012 een paspoort liet maken in Soedan met andere gegevens (notities A., p. 9, p. 12-13). Hij stelde dat het paspoort, waarmee hij naar China gereisd was, zijn correcte gegevens bevatte (notities A., p. 10). Opnieuw gevraagd wat verzoeker deed met zijn oud paspoort herhaalde hij dat hij dat paspoort had achtergelaten bij het Soedanese consulaat in Saoedi-Arabië (*"Ik heb die bij het Soedanees consulaat gelaten in KSA."*, notities A., p. 10). De vraag nogmaals ter bevestiging gesteld, stelde verzoeker opeens *"Ja maar ik ben niet zeker of ik ze verloren heb, ik gaf de eerste af die ik de eerste keer gebruikt, ik ben niet zeker of ik ze afgegeven heb of ze verloren ben. Ik herinner me het niet meer. zei u opnieuw dat u deze achterliet bij het Soedanees consulaat in Saoedi Arabië."* (notities A., p. 10).

Waar verzoeker aanvankelijk tot tweemaal toe uitdrukkelijk verklaarde dat hij zijn oud paspoort wel degelijk afgaf bij het Soedanees consulaat te Jeddah, dient opgemerkt dat dan ook niet geloofwaardig is dat hij zijn identiteitsgegevens zou hebben laten aanpassen en met vervalst paspoort Soedan heeft verlaten. De vaststelling dat verzoeker zijn oud paspoort met zijn correcte identiteitsgegevens en waarin ook zijn visum voor China stond voorlegde/afgaf aan het Soedanese consulaat, doet aldus afbreuk aan verzoekers beweringen dat hij gezocht werd door de Soedanese autoriteiten omwille van spionage en misdaden tegen de staat.

2.4.10. Wanneer vervolgens aan verzoeker werd gevraagd waarom hij zijn oude paspoort meenam naar Saoedi-Arabië, antwoordde verzoeker plots dat hij dat paspoort meenam en dat hij dat (oud) paspoort niet getoond heeft toen hij zijn nieuw paspoort meenam (notities A., p. 13). Deze verklaring wijkt opnieuw af van zijn eerdere verklaringen omtrent zijn oud paspoort, waar hij aanvankelijk stelde dat hij zijn oud paspoort wel toonde toen hij een nieuw paspoort aanvraag en vervolgens dat hij het zich niet herinnert. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn verklaringen over zijn oud paspoort wijzigt naarmate wordt doorgevraagd, wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondergraaft.

Verzoeker gaat er bovendien ook aan voorbij dat hij bij zijn binnenkomst een verblijfsvergunning voor Saoedi-Arabië nodig had en hij hiervoor authentieke documenten, huwelijksakte en dergelijke diende voor te leggen.

Verzoeker verklaart dit ook zelf en stelt dat hij zijn huwelijksakte en de legalisatie ervan door een Soedanese rechtbank op 13 februari 2013 omdat hij moest aantonen dat hij getrouwd was met zijn vrouw voor wie hij garant stond voor haar visumaanvraag/verblijftitel in Saoedi-Arabië (notities A., p. 11). Hij voegde eraan toe dat iemand van de familie zijn huwelijksakte had laten legaliseren in Khartoem en daarna dit document opstuurde (notities A., p. 11). Er kan dan ook niet aangenomen dat verzoeker niet met zijn geldig authentiek paspoort naar Saoedi-Arabië reisde en een andere identiteit zou hebben aangenomen dan deze waarvoor hij een verblijfsvergunning had. Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van zijn beweringen.

2.4.11. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker door het tonen van eerdere visa die hij verkreeg met een paspoort waarin andere identiteitsgegevens stonden, meer kans zou hebben om een visum te verkrijgen bij een nieuwe aanvraag (notities A., p. 8, p. 13). We integendeel, hieruit kan enkel fraude blijken en dus een reden om geen visum voor Europa toegekend te worden op een andere identiteit (*alias*).

2.4.12. Gelet op voorgaande kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen over zijn weigering te vertalen in China, over zijn arrestatie bij zijn aankomst, over zijn vrijlating borg, over zijn vertrek met een vals paspoort, en dat hij zou vervolgd worden door de Soedanese autoriteiten. Aldus kan evenmin geloof gehecht worden aan zijn beweringen dat hij in Saoedi-Arabië om die reden vreesde te worden teruggestuurd naar Soedan (notities A., p. 17). Gezien de asielmotieven van verzoekers echtgenote R. eveneens (gedeeltelijk) op de problemen van verzoeker A. steunen, kan geen geloof gehecht worden aan verzoekster R.'s vrees voor vervolging omwille van de problemen van haar echtgenoot ingeval van terugkeer naar Soedan. Ook de vaststelling dat verzoekster R. in staat was om zowel in 2016 als in 2017 zonder problemen op vakantie te gaan naar Soedan, terwijl haar echtgenoot zou gezocht worden voor misdaden tegen de staat en spionage, doet afbreuk aan verzoeksters vrees voor vervolging omwille van de problemen van A..

2.4.13. Dit blijkt tevens nu verzoeker zelf verklaarde dat hij geen problemen heeft gekend op de luchthaven bij zijn vertrek uit Saoedi-Arabië naar België (notities A., p. 12). Bovendien vertrok verzoeker vanuit Saoedi-Arabië met een "*Re-Entry Visa*", wat verzoekers verklaringen dat de Saoedische autoriteiten van plan waren om hem naar Soedan terug te sturen omwille van zijn problemen met de Soedanese autoriteiten fundamenteel ondergraaft. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker het paspoort waarmee hij van Saoedi-Arabië naar België reisde, niet neerlegt. Verzoekers uitleg, dat hij het samen met de paspoorten van zijn vrouw en zoon bij zijn aankomst in België verloor in een café aan het noordstation (notities A., p. 11), weet geheel niet te overtuigen, temeer nu verzoeker vaag blijft en hiervan geen aangifte van diefstal of verlies deed bij de Belgische politie (notities A., p. 11).

2.4.14. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift fotokopieën van een paar pagina's uit de paspoorten van verzoeker R., verzoekster A. en hun zoon. Vooreerst kan de Raad niet inzien waarom verzoekers deze fotokopieën niet eerder neerlegden, temeer gezien de veelheid aan (identiteits)documenten zij doorheen de procedure neerlegden en gezien verzoeker A. verklaarde dat hij steeds voorzichtig handelt en altijd foto's neemt van zijn paspoort ("*Ik heb altijd foto's genomen van mijn paspoort.*", notities A., p. 8). Bovendien worden slechts een aantal pagina's uit de paspoorten getoond, zodat niet onredelijk is te veronderstellen dat verzoekers eerdere in- en uitreisstempels en visums trachten te verbergen.

2.4.15. De kopie van verzoeker A.'s Soedanees nationaal nummer, zijn verblijfsvergunning en identiteitskaart van Saoedi Arabië, zijn exit re-entry visum van Saoedi Arabië, een overzicht van de geldigheid (en het verlopen) van dit re-entry visum, zijn rijbewijs uit Saoedi Arabië en zijn geboorteakte tonen verzoekers identiteit en verblijf in Saoedi-Arabië aan, wat niet betwist wordt.

Verzoekers werkbadge van het Safat aviation complex, de agenda van de Safat delegatie in China in april 2011, foto's van zijn werkbezoek aan China en de foto's van 3 Chinese visa kunnen evenmin bovenstaande appreciatie doen wijzigen. Het staat immers niet ter discussie dat verzoeker A. als tolk werkzaam was voor het Safat (de luchtmacht), noch dat hij als werknemer van Safat China bezocht.

De convocatie van de Soedanese veiligheidsdiensten en een brief van de rechtbank aan verzoekers nonkel nadat hij zich garant stelde, werden *supra* reeds besproken.

2.4.16. Verzoekers huwelijksakte, de legalisering van deze huwelijksakte staan niet ter discussie.

De documenten in verband met de IVF behandeling van verzoeksters vrouw in België en de bij het verzoekschrift neergelegde e-mailcommunicatie met het ziekenhuis en het attest van het centrum voor reproductieve geneeskunde bevestigen dat verzoekers een IVF behandeling in België willen starten. Dit valt buiten het geschil.

Wat betreft het Soedanees nationaal nummer van beide verzoekers zoon, het re-entry visum van Saoedi-Arabië van hun zoon en de geldigheid (en het verlopen) ervan, dient opgemerkt dat de identiteit van verzoekers zoon niet betwist wordt en dit opnieuw bevestigt dat verzoekers hun gezin geen problemen had in Saoedi-Arabië.

2.4.17. Naast bovenstaande vreest verzoekster R. ingeval van terugkeer naar Soedan opnieuw te worden besneden (hierna: notities R., p. 8). De Raad stelt vast dat verzoekster aangaf dat zij reeds een besnijdenis onderging in Saoedi-Arabië (notities R., p. 8) en dat blijkt uit het medisch attest dat verzoekster een besnijdenis type 1 onderging. Verzoekster opperde dat de door haar ondergane besnijdenis slechts een lichte besnijdenis is die niet aanvaard wordt in Soedan en dat haar schoonmoeder en schoonzussen aandrongen dat zij zich opnieuw zou besnijden (notities R., p. 8, p. 9).

Verzoekster vrees dat zij indien ze terug zwanger zou worden ze na haar bevalling, in Soedan zou besneden worden (*"Dan ben ik aan het bevallen, dan kan ik niet, bij ons, als je een dokter vraagt om te besnijden, dan doet hij dat meteen na de bevalling."*, *"En als u zegt aan de dokter dat u niet wil besneden worden?"*, *"Nee, als mijn moeder en schoonmoeder met hem spreken, zelfs als de dokter weigert, dan kan de vroedvrouw of de verpleegster dat doen, zelfs zonder dat ik het weet."*, notities R., p. 10), dient vooreerst opgemerkt dat dit een hypothetische vrees betreft gezien verzoekster heden niet zwanger is.

2.4.18. Uit de COI Focus: *"Soedan: Vrouwelijke genitale verminking"* van 30 september 2016 blijkt uit een onderzoek van de Zweedse onderzoeker Berggren dat *"op 100 pas bevallen vrouwen in Khartoem, wordt vastgesteld dat 61 % van deze vrouwen een "tightening vulvar operation" hadden gehad na de operatie: "these women were >10 mm tighter after the delivery through suturing than before the delivery."* Ook wordt vastgesteld dat 35 % van de vrouwen die geen infibulatie hadden ondergaan, wel een versmallende operatie hadden ondergaan post-partum" (COI Focus, p. 13)" en dat er aldus wat betreft herinfibulatie een hoge prevalentiegraad is. Tevens blijkt *"de meeste vrouwen een sterke druk hebben ervaren om zich na een geboorte te laten herinfibuleren. Daarbij is gebleken dat het meestal de oudere vrouwen uit de nabije familie zijn, meestal de moeder van de vrouw, die de vrouw beïnvloeden om zich te laten herinfibuleren."* (COI Focus, p. 25).

2.4.19. De Raad merkt op dat verzoekster steeds in staat was om in het verleden weerstand te bieden aan de druk van haar schoonfamilie. Verzoekster bleek geen problemen te kennen en ging na de bevalling van haar zoontje in 2015 zowel in 2016 als in 2017 op vakantie naar Soedan zonder dat zij besneden werd of vreesde besneden te worden (notities, p. 4). Bovendien is verzoekster R. een gehuwde vrouw is en is haar echtgenoot A. tegen de traditie van vrouwelijke besnijdenis (notities A., p. 20). Verzoekster stelde dat haar schoonmoeder wel met haar praatte over de besnijdenis wanneer haar echtgenoot erbij was, maar geen vroedvrouw meenam, en dat zij geloofde dat haar echtgenoot haar zou kunnen beschermen tegen haar schoonfamilie, indien het mogelijk zou zijn voor hem om in Soedan te wonen (notities R., p. 10). Gezien geen geloof gehecht wordt aan de problemen van A. met de Soedanese en Saoedische autoriteiten, kan verzoekster wel degelijk samenwonen met haar echtgenoot in Soedan, zodat hij haar zou kunnen beschermen tegen zijn familie. Voorts kan niet worden ingezien waarom verzoekster al in aanwezigheid van haar schoonfamilie zou bevallen (notities R., 10). Indien verzoekster beweerdelijk onder druk van haar schoonfamilie stond om in Soedan te bevallen van haar zoon dan kan slechts worden vastgesteld dat ze beviel in Saoedi-Arabië en zonder vrees daarna herbesneden te worden meerder vakanties doorbracht in Soedan (notities R., p. 10). Gelet op voorgaande kan redelijkerwijs worden aangenomen dat beide verzoekers in staat zijn om aan de - in zoverre al bestaande - familiale druk, weerstand te bieden. Verzoekster R. maakt dan ook niet aannemelijk dat zij in de toekomst wel het risico zou lopen om, onder druk van haar schoonfamilie, opnieuw besneden te worden in Soedan, wanneer hiervoor in het verleden geen gevaar was en dit ook niet gebeurde.

2.4.20. Het door verzoekster neergelegde Soedanees nationaal nummer, haar Soedanees nationaliteitsbewijs, geboorteakte, re-entry visum voor Saoedi Arabië en de geldigheid (verlopen) ervan en haar identiteitskaart van Saoedi Arabië tonen slechts haar identiteit en verblijven in Saoedi-Arabië aan, wat niet betwist wordt.

2.4.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekers voeren aan dat de subsidiaire bescherming onterecht werd geweigerd en stellen dat hieromtrent niets werd gemotiveerd. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers geen concrete bijkomende of andere elementen aanbrengen, waaruit blijkt dat verzoekers zich aldus voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus beroepen. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekers brengen in het verzoekschrift echter geen concrete feiten aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt evenmin over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK